

ronsana

REVISTA D'INFORMACIÓ I FORMACIÓ LOCAL

MARÇ 1973

SANTA EULALIA DE RONSANA

N.º 49

EDITORIAL

Actualitat a Santa Eulàlia

Rumors i més rumors. Diuen que hi ha renovació del batlle a Santa Eulàlia. Quan surtin aquestes ratlles tal volta s'hauran esvaït els rumors. Pot ser que la ventada de canvi ja no bufi, pot ser que els rumors hagin mor de mort natural, per la notícia dels esdeveniments.

No ens posarem pas en situació polèmica ni defensarem cap situació o partit pres: simplement voldríem reflexionar davant els fets, voldríem prendre més seriosament la nostra dimensió responsable i variada de ciutadans.

La nostra comunitat humana particular, té unes dimensions concretes dins un conjunt i un nom: Santa Eulàlia de Ronsana. Avui es parla del batlle, dintre pocs dies de nous consellers. Com que aquest consell i la seva presidència són l'eix de la vida ciutadana, creiem que val la pena que les coses es facin ben responsablement.

L'Ajuntament és un gran lloc de servei a l'home i a la comunitat: no pot ser un partit, ni un sector, perquè no tenen capacitat de fer excomunionis, sinó que deuen integrar i promocionar les realitats, les possibilitats i les aspiracions: administració, serveis, ordre, salut, medi ambient, cultura, esbargiment i esports.

És un servei gratuït que fan alguns ciutadans en bé de tots i en bé de l'home sencer: matèria i esperit. Per això no serà mai moral cobrar-s'ho ni que sigui indirectament, ni aprofitar-se dels càrrecs, que en realitat són càrregues o serveis.

No sé com queda la reforma legal de l'administració local. La normativa, vigent fins ara, ha estat criticada per molta gent de seny que no veuen clar algunes situacions contradictòries.

Els consellers són electius en els tres terços, però per diferents camins. El cap no és elegit, sinó nomenat, en el nostre cas pel Governador. El batlle que és el president del consistori representa més al Governador que no pas a l'electorat o al mateix consistori. No és d'estranyar, doncs, segons hem llegit a la premsa, que els governadors siguin primmirats i no es vulguin veure compromesos pels compromisos personals que puguin tenir els seus representants.

No cal somniar en el perfeccionisme absolut, però sí que es pot esperar un millorament: que els individus i els grups que siguin, estiguin sota el que és de tots i val per a tots, i que l'angle visual no es projecti a uns aspectes vàlids però limitats i força materials, sinó que s'exempli a totes les dimensions i possibilitats de l'home, sense oblidar mai la seva dimensió espiritual... Amen.

La Paradoxa de la Setmana Santa

DE LA 1.ª CARTA DE SANT PAU ALS CRISTIANS DE CORINT: «Mentre els jueus demanen prodigis i els grecs volen saviesa, nosaltres prediquem un Messias crucificat, escàndol per als jueus i niciesa per a les altres nacions; però per als qui han rebut la vocació, tant jueus com grecs, un Messias que és poder i saviesa de Déu.»

L'economia del país vol divises, i per això es converteix la vida religiosa en espectacle folklòric, perquè els de fora la vinguin a veure. El poble demana vacances, i per això les agències de turisme organitzen viatges d'esplai. Però nosaltres, que hauríem de predicar un Crist crucificat que ens comprometés a una vida social conscient i a un amor als pobres fins a les últimes conseqüències, moltes vegades preferim una mena de fe que no sotraguegi les petites instal·lacions que ens hem anat creant.

Potser la fe en el Crist ens l'hem de prendre amb més serietat i viure la Setmana Santa i Pasqua —la gran celebració cristiana de la Redempció dels homes— a un nivell més profund, que ens permeti entendre que avui nosaltres som els agents d'aquesta redempció. I la nostra celebració del Crist que ha arribat a la glorificació per l'únic camí que hi porta, que és el de la creu, obri uns nous camins a la nostra vida.

Aleshores val la pena ser cristià encara que ens convertim en la riota dels altres, perquè ens deixem perdre d'una manera absurda les ocasions de triomfar en la vida. Nosaltres sabem que l'absurd de l'obra de Déu a l'interior de cada home, val més que les divises i les comoditats d'una estona, i que aquestes, quan calgui, s'han de buscar per uns altres mitjans. Nosaltres sabem que la glorificació del Crist només és conseqüència de la lluita per la veritat i pel bé. Per això volem celebrar a ple pulmó la Setmana Santa, perquè, amb el Crist, nosaltres també en cetem una vida nova de veritat, de justícia, d'amor i de pau.

LLUIS FERRET

CONCURS LITERARI (vegeu informació a la plana 5)